II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 27. november 1989

om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter til at sikre overholdelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne

(89/631/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Den fælles fiskeripolitik, som fiskeressourcernes beståen og således besk ræftigelsen inden for fiskerisektoren, kan ikke nå sine mål uden absolut overholdes af dens regler og således ikke uden en effektiv kontrol;

når medlemsstaterne påser, at den fælles fiskeripolitiks regler om bevarelse og kontrol overholdes inden for deres fiskerizone og deres område, opfylder de en forpligtelse i Fællesskabets interesse;

for visse medlemsstaterne står omfanget af kontrolopgaven ikke i forhold til deres budgetmæssige kacapitet eller relative velstand og kan i visse tilfælde udgøre en uforholdsmæssig stor byrde;

der bør derfor bestemmes, at Fællesskabet skal deltage i en række af de udgifter til kontrol, som afholdes af visse medlemsstater;

Fællesskabets samlede bidrag skal holdes inden for en budgetmæssig ramme på 22 mio ECU pr. år over en indledende periode på fem år, og de tilsvarende finansielle midler skal opføres som årlige bevillinger på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;

ethvert bidrag bør dog være betinget af, modtagermedlemsstaterne når op på et tilfredsstillende niveau, hvad angår effektiviteten af den udøvede kontrol, såvel på havet som på land —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. På de i bilaget anførte betingelser deltager Fællesskabet i finansieringen af udgifter, som medlemsstaterne afholder for at sikre overholdelse af reglerne for bevarelse og forvaltning af Fællesskabets fiskeressourcer.

Indtil vedtagelsen af de fællesskabsregler for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, som skal gælde for farvandene i Middelhavet, deltager Fællesskabet, som en bevarelsesforanstaltning indtil den 31. december 1991 og på de samme betingelser som de i denne beslutning anførte, i finansieringen af de udgifter, der afholdes af de berørte medlemsstater for at sikre overholdelsen af de gældende regler. De medlemsstater, som ønsker at drage fordel af denne deltagelse, giver Kommissionen meddelelse om de nævnte regler og godtgør, at de er berettigede.

2. Fællesskabets bidrag vedrører de refusionsberettigede udgifter, som afholdes af medlemsstaterne mellem den 1. januar 1991 og den 31. december 1995.

(1) EFT nr. C 152 af 20. 6. 1989, s. 5.
(2) EFT nr. C 120 af 16. 5. 1989, s. 235.
(3) EFT nr. C 139 af 5. 6. 1989, s. 36.

3. Fællesskabets bidrag pr. stat og pr. år udgør mindst 35 % og højst 50 % af de refusionsberettigede udgifter.

4. Fællesskabet kan yde forskud på op til 50 % af sit bidrag.

5. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 43 i Traktaten og på grundlag af en rapport fra Kommissionen om gennemførelsen af denne beslutning, træffer inden den 30. juni 1995 afgørelse om de bestemmelser for Fællesskabets bidrag, der måtte blive gældende fra den 1. januar 1996.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne, der ønsker at modtage et bidrag fra Fællesskabet til finansieringen af deres udgifter, fremsender første gang inden den 30. juni 1990, og derefter inden den 30. juni hvert år, til Kommissionen et program indeholdende de oplysninger, der er præciseret i nr. 2 i bilaget.

2. Kommissionen træffer, første gang inden den 31. december 1990 og derefter inden den 31. december hvert år, efter fremgangsmåden i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne [1], ændret ved tiltrædelsesakten af 1985, afgørelse om Fællesskabets bidrag, om hvorvidt de forventede udgifter er refusionsberettigede, og om de eventuelle betingelser for et sådant bidrag.

3. Kommissionen holder inden den 31. marts i det år, der følger efter dets afgørelse, Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om de i medfør af denne beslutning gennemførte aktioner samt om de forbedringer, der er konstateret i gennemførelsen af den fiskerikontrol, der udøves af medlemsstaterne.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 1989.

På Rådets vegne

J. MELLICK

Formand

[1] EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.

BILAG

1. Medlemsstaternes refusionsberettigede udgifter kan vedrøre anskaffelse eller modernisering af:

   — fartøjer, luftfartøjer og køretøjer til anvendelse ved overvågning og kontrol af fiskeriaktiviteter, samt udstyr hertil

   — systemer til sporing og registrering af fiskeriaktiviteter (herunder udstyr, der er installeret om bord på fiskerfartøjer)

   — systemer (herunder landbaserede systemer) til registrering og fremsendelse af fangstdata og andre relevante oplysninger.

2. I det i artikel 2, stk. 1, omhandlede program anføres de udgifter, der er omhandlet i nr. 1, og som forventes for de følgende år. Især anføres:

   — udstyrets tekniske egenskaber, dets pris og den forventede betalingsmåde

   — en tidsplan for de påregnede udgifter

   — den planlagte anvendelse af udstyret, herunder ibrugtagningstidspunkt

   — såfremt der er tale om fartøjer eller luftfartøjer og udstyr, der installeres om bord på disse, det program for overvågning og kontrol, der er fastlagt for disse fartøjer og luftfartøjer.

   Medlemsstaterne skal opstille en præcis og ajourført oversigt over tilrettelæggelsen og afviklingen af de udøvede aktiviteter inden for kontrol på havet og i land, samt over problemer og resultater i forbindelse hermed, med angivelse af, hvorledes de planlagte udgifter vil kunne bidrage til større effektivitet.

   Med henblik herpå fastsætter medlemsstaterne præcise mål ud fra deres egen prioritering.

3. Kommissionen tager stilling til de forskellige medlemsstaters ansøgninger, især ud fra følgende kriterier:

   — såfremt der er tale om udgifter til anskaffelse af fartøjer, luftfartøjer eller køretøjer, hvor længe de vil blive anvendt til fiskerikontrol

   — det relative og omtrentlige omfang af de kontrolopgaver, der påhviler medlemsstaten i land og på havet, især under hensyntagen til intensiteten af fiskeriet i dens fiskerizone, nævnte zones udstrækning, antallet og omfanget af landinger i dens havne, længden af dens kyststrækning, antallet af fiskerihavne og den geografiske fordeling af fiskerflådens aktiviteter

   — medlemsstatens anvendelse af det finansielle bidrag, der måtte være ydet i medfør af denne beslutning i et forudgående år

   — forbedringen af effektiviteten af den pågældende medlemsstats fiskerikontrol på havet og i land i den periode, der går forud for ansøgningen, og den forbedring, der vil kunne forventes af de planlagte udgifter.

4. Ved vurderingen af effektiviteten af den af en medlemsstat udøvede kontrol skal Kommissionen især tage følgende i betragtning:

   — forebyggelsen, opdagelsen og forfølgelsen af overtrædelser af reglerne om bevarelse og kontrol

   — om den nationale lovgivning indeholder, og der faktisk sker en anvendelse af sanktioner, der står i forhold til overtrædelsens omfang, og som effektivt forebygger yderligere overtrædelser af samme art

   — pålideligheden af de fangsttal, som den pågældende medlemsstat meddeler Kommissionen, og dens indsats for at undgå overskridelse af dens kvoter

   — omfanget og effektiviteten af de menneskelige og materielle ressourcer, som denne medlemsstat anvender til fiskerikontrollen

   — mangfoldigheden af de fiskeriaktiviteter, der udøves i den pågældende stats fiskerizone

   — det omfang, i hvilket der ved fiskerikontrollen finder samarbejde sted mellem den pågældende medlemsstat, de øvrige medlemsstater og Kommissionen

   — i givet fald, medlemsstatens bidrag til fiskerikontrollen i zoner henhørende under internationale konventioner, i hvilke Fællesskabet er kontraherende part, samt omfanget og effektiviteten af denne kontrol.

5. Medlemsstaterne indgiver deres ansøgninger om godtgørelse inden den 30. april i det år, der følger efter året for udgifternes afholdelse.

   Godtgørelse af udgifter og udbetaling af forskud finder kun sted, såfremt bestemmelserne i direktiverne om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og indkøbsaftaler er blevet overholdt, dvs. at betalingsbeviser skal indeholde en henvisning til de bekendtgørelser om indgåede offentlige kontrakter, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* I tilfælde af, at bekendtgørelserne ikke offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* skal kontraktindehaveren attestere, at de offentlige kontrakter er blevet indgået i overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne.

   Kommissionen kan anmode om enhver oplysning, som den finder nødvendig til bedømmelse af, om fællesskabsforskrifterne om offentlige kontrakter er overholdt.

6. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, som denne måtte anmode om i forbindelse med løsningen af de opgaver, som er den pålagt ved denne beslutning.

   Hvis Kommissionen finder, at overvågnings- og kontrolfaciliteter, som delvis er finansieret af Fællesskabet i henhold til denne beslutning, ikke anvendes til det tilsigtede formål og i overensstemmelse med de betingelser, som er fastlagt i beslutningen, underretter den den pågældende medlemsstat herom. Denne skal herpå iværksætte en administrativ undersøgelse, i hvilken tjenestemænd fra Kommissionen kan deltage. Medlemsstaten underretter Kommissionen om undersøgelsens forløb og resultaterne heraf; den fremsender til Kommissionen en genpart af undersøgelsesrapporten og meddeler den de vigtigste elementer, der er lagt til grund ved udarbejdelsen af denne rapport.

   Kommissionen kan foranstalte en efterprøvning for at sikre sig, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser i henhold til denne beslutning, og medlemsstaterne bistår de tjenestemænd, som Kommissionen har udpeget i dette øjemed.

   Bestemmelserne i dette nummer finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87 af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol af fiskeri [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 3483/88 [2].

---

[1] EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.
[2] EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.